

## عنوان مقاله:

بررسی اثرات کاربری اراضی، پوشش گیاهی و عمق بر ترسیب کربن آلی خاک (مطالعه موردی: شهر شیراز)

## محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

## نویسندگان:

شیوا یوسفی - کارشناس ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

علیرضا همتی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی- آلودگی محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آباده،

## خلاصه مقاله:

افزایش غلظت دی اکسید کربن و دیگر گازهای گلخانه ای به ویژه در کلان شهرها به دلیل حجم انبوه فعالیت های صنعتی منجر به آلودگی شده است. ذخیره کربن در خاک یکی از راه های به دام انداختن کربن اتمسفری و کاهش آلودگی در شهرها می باشد. این پژوهش باهدف بررسی میزان ذخیره کربن خاک تحت پوشش های علفی، بوته، درختی در کاربری های بلوار، پارک شهری، مکان های صنعتی، باغچه های منازل مسکونی و همچنین کاربری های کشاورزی، باغ زراعی و مرتع انجام شد. به این منظور در محدوده غرب شهر شیراز در کاربری های مذکور از عمق های 0-10 و 10-50 سانتی متر طبق روش تصادفی سیستماتیک نمونه برداری به عمل آمد. تجزیه های آماری در قالب طرح فاکتوریل بر پایه کاملا تصادفی انجام گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که نوع کاربری اراضی اثر معناداری را بر ذخیره کربن آلی خاک داشته است. بیشترین میانگین ذخیره کربن آلی مربوط به کاربری باغ می باشد که با سایر کاربری ها تفاوت معناداری را نشان داد. همچنین پس از کاربری باغ، کاربری زمین کشاورزی ذخیره کربن آلی قابل توجهی را به خود اختصاص داد. کمترین میانگین ذخیره کربن آلی مربوط به کاربری مرتع می باشد. عمق خاک و پوشش گیاهی نیز بر ذخیره کربن اثر معناداری در سطح یک درصد داشته است. ذخیره کربن آلی خاک تحت پوشش درختی و درختچه در مقایسه با پوشش های بوته و علفی افزایش معناداری داشته است.

## کلمات کلیدی:

کربن آلی خاک، تغییرات اقلیمی، کاربری اراضی، پوشش گیاهی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/589850>

